

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžf/23/2015
Identifikačné číslo spisu:	1012201347
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012201347.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Jany Henčekovej PhD., v právnej veci žalobcu: Psychiatrická nemocnica Michalovce, n.o., IČO: 31 947 875, so sídlom Areál Psychiatrickej nemocnice, Strážany, 071 01 Michalovce, zast.: JUDr. Jindřichom Stoszekom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Černyševského č. 26, 850 05 Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, so sídlom Dunajská č. 68, 820 04 Bratislava, za účasti: Antes Plus spol. s r.o., Cyrila a Metoda č. 1, 071 01 Michalovce, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vo verejnom obstarávaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. októbra 2014 č.k. 4S/143/2012-51, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 24. októbra 2014 č.k. 4S/143/2012-51 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na finančnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 810-6000/2012-ON/233 z 29.06.2012 (ďalej na účely rozsudku „napadnuté rozhodnutie“- č.l. 7) žalovaný ako oprávnený orgán konajúci v zmysle § 139 ods. 2 písm. e/ zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 25/2006 Z.z.“)

- zrušil rozhodnutie žalobcu ako kontrolovaného verejného obstarávateľa vo veci námietok uchádzača EURO-BUILDING, a.s., Podunajská 23, 821 06 Bratislava (ďalej na účely rozsudku len „vylúčený uchádzač“) týkajúcich sa verejnej súťaže na predmet podlimitnej zákazky „Rekonštrukcia a prestavba priestorov pre špecializované zariadenie DSS pre klientov so schizofréniou“ (ďalej na účely rozsudku len „dotknutá zákazka“), vyhlásenej žalobcom vo Vestníku verejného obstarávania, a súčasne

- nariadil v lehote do 30 dní od doručenia napadnutého rozhodnutia znovu vyhodnotiť ponuky vo

verejnej súťaži na predmet dotknutej zákazky.

Podľa § 139 ods. 2 písm. e/ zák. č. 25/2006 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec platí, že ak úrad v konaní o námietkach zistí, že postupom kontrolovaného bol porušený tento zákon a porušenie mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania, rozhodnutím zruší rozhodnutie kontrolovaného o výsledku vyhodnotenia ponúk alebo návrhov a nariadi znovu vyhodnotiť ponuky alebo návrhy.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca vyhlásil verejnú súťaž v súlade s § 50 ods. 4 písm. b/ zák. č. 25/2006 Z.z. na predmet dotknutej zákazky vo Věstníku verejného obstarávania č. 124/2011 dňa 25.06.2011. V závislosti od typu žalobcu a predpokladanej hodnoty zákazky ide podľa žalovaného o podlimitnú zákazku. Súťažné podklady k predmetnej verejnej súťaži si vyžiadalo 15 záujemcov, pričom v lehote na predkladanie ponúk (22.07.2011 do 14:00 hod.) ponuku predložilo 9 uchádzačov vrátane vylúčeného uchádzača. Otváranie ponúk sa uskutočnilo dňa 25.07.2011 o 10.00 hod.

Žalobca listom č. 758/2011 z 08.08.2011 požiadal vylúčeného uchádzača o vysvetlenie jeho mimoriadne nízkej ponuky. Hoci vylúčený uchádzač doručil požadované vysvetlenie aj s prílohami, žalobca ho listom č. 760/2011 z 05.09.2011 vylúčil zo súťaže.

3. Následne vylúčený uchádzač listom z 09.09.2011 podal žiadosť o nápravu proti svojmu vylúčeniu z verejnej súťaže adresovanú žalobcovi. Žalobca túto žiadosť zamietol listom „Oznámenie o zamietnutí žiadosti o nápravu“ zo dňa 19.09.2011.

Potom vylúčený uchádzač dňa 29.09.2011 podal námietky proti svojmu vylúčeniu z verejnej súťaže, a to adresované žalovanému ako aj žalobcovi.

4. Na základe týchto námietok komisia žalovaného preskúmala postup žalobcu v predmetnom verejnom obstarávaní s tým výsledkom, že žalovaný rozhodnutím č. 881-6000/2011-ON/305 zo 04.11.2011 zrušil rozhodnutie žalobcu o vylúčení uchádzača a nariadil ho zaradiť do procesu verejného obstarávania do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia (ďalej na účely rozsudku len „zrušujúce rozhodnutie“ - doručené 08.11.2011).

5. Tak zo „Zápisnice z vyhodnotenia splnenia podmienok účasti“ ako aj zo „Zápisnice z vyhodnotenia súťažných ponúk“ z 11.11.2011 žalobca vyhodnotil zrušujúce rozhodnutie ako nevykonateľné a vydané v rozpore s § 139 ods. 2 písm. c/ zák. č. 25/2006 Z.z. a rozhodol o pokračovaní vyhodnocovania splnenia podmienok účasti bez vylúčenej ponuky vylúčeného uchádzača.

Žalobca po vyhodnotení ponúk oznámil listom č. 1676-31/2011-21.11.2011 spoločnosti Antes Plus spol. s r.o., Michalovce (ďalej na účely rozsudku len „úspešný uchádzač“), že jeho ponuka bola vyhodnotená ako úspešná.

6. Žalovaný následne listom (označený ako Odstránenie formálneho nedostatku vo výroku rozhodnutia) z 29.11.2011 zaslal opravu výroku zrušujúceho rozhodnutia (zmena vo formulácii „nariaduje zrušiť rozhodnutie kontrolovaného“), ktorú žalovaný považoval za formálny nedostatok bez vplyvu na právoplatnosť a vykonateľnosť zrušujúceho rozhodnutia.

Zo vzájomnej korešpondencii medzi žalobcom a vylúčeným uchádzačom pre konajúci súd vyplýva, že vylúčenému uchádzačovi bolo oznámené, že žalobca vyhodnotil a ukončil proces verejného obstarávania, opravu zrušujúceho rozhodnutia obdržal „ex post“ procesu verejného obstarávania, a že voči zrušujúcemu rozhodnutiu bola podaná žaloba dvomi uchádzačmi vo verejnom obstarávaní (úspešný uchádzač a UNISTAV s.r.o.).

Podľa § 145 ods. 1 zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení rozhodnutie musí obsahovať výrok,

odôvodnenie a poučenie.

Podľa § 145 ods. 2 zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia tohto zákona, podľa ktorého sa rozhodlo. Ak sa v rozhodnutí ukladá kontrolovanému povinnosť na vykonanie úkonu, úrad určí primeranú lehotu.

Podľa § 145 ods. 6 zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa považujú za formálne nedostatky, ktoré úrad kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania. Formálne nedostatky nemajú vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia.

Podľa § 153 zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na konania podľa tohto zákona okrem konania podľa § 116 ods. 9 a 11, § 123 ods. 2, § 125 ods. 2, § 130, § 132 ods. 3, § 134 ods. 2, § 146d a § 149.

7. Vylúčený uchádzač podal listom zo dňa 04.05.2012 doručený žalovanému ako aj žalobcovi dňa 10.05.2012 námietky podľa § 138 ods. 2 písm. g/ zák. č. 25/2006 Z.z., o ktorých žalovaný rozhodol hore uvedeným napadnutým rozhodnutím.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Bratislave žalobu z 12.07.2012.

9. Krajský súd v Bratislave ako prvostupňový súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 250f ods. 1 a 2 O.s.p. Termín a miesto vyhlásenia rozsudku boli vyhlásené zákonom určeným spôsobom na internetovej stránke a úradnej tabuli krajského súdu.

Na základe nižšie uvedených dôvodov dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju v zmysle § 250g ods. 1 O.s.p. zamietol.

10. Po rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v administratívnom spise žalovaného a citácii dotknutých ustanovení zák. č. 25/2006 Z.z. krajský súd konštatoval, že zrušujúce rozhodnutie bolo rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2S/179/2011 zrušené podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ O.s.p. a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie (právoplatnosť 23.02.2013).

Z výroku rozsudku krajského súdu dotknutého prieskumom zrušujúceho rozhodnutia (ďalej len „dotknutý rozsudok“) je podľa krajského súdu zrejmé, že krajský súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že zrušujúce rozhodnutie nebolo možné opraviť takým spôsobom, ako to realizoval žalovaný.

11. Avšak na druhej strane krajský súd vyjadril v dotknutom rozsudku názor, že pri výzve vylúčeného uchádzača o vysvetlenie nízkej ceny svojej ponuky neboli závery vyslovené žalobcom spravodlivé, čo krajský súd v dotknutom rozsudku odôvodnil nasledovne:

„Požiadavke uvedenej v žiadosti o vysvetlenie v bode a/ možno pokiaľ ide o jej formuláciu vytknúť až prílišnú stručnosť, čo malo pravdepodobne za príčinu, že k náležitému vysvetleniu neobvykle nízkej ceny a preukázaniu garancie ceny počas celého obdobia výstavby podľa cenovej ponuky nedošlo ani napriek tomu, že uchádzač EURO - BUILDING, a.s. odpovedal korektne na položenú otázku a predložil to, čo od neho verejný obstarávateľ požadoval, teda záväzný právny dokument (zmluvu, dohodu). Uchádzač EURO - BUILDING, a.s. splnil požiadavku verejného obstarávateľa uvedenú v žiadosti o podanie vysvetlenia neobvyklej ceny a nemožno v tejto časti považovať za spravodlivé jeho vylúčenie z procesu verejného obstarávania na základe pochybností vznesených komisiou verejného obstarávateľa o dispozícii obchodnej spoločnosti TYREX, s.r.o. dodať všetok potrebný materiál na realizáciu predmetu

zákazky len na základe toho, že na internetovej stránke tejto obchodnej spoločnosti sa vymenované tovary nenachádzajú, a to bez toho, aby si skutočný stav komisia verejného obstarávateľa overila u uchádzača alebo priamo u obchodnej spoločnosti TYREX, s.r.o. “

12. Následne krajský súd vo svojom rozsudku zdôraznil, že v záujme zachovania zákonnosti a kontinuity celého procesu verejného obstarávania, bolo potrebné po vydaní zrušujúceho rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný nariadil zrušiť rozhodnutie žalobcu o vylúčení uchádzača EURO - BUILDING, a.s., Bratislava a nariadil žalobcovi vylúčeného uchádzača zaradiť do procesu verejného obstarávania, vyčkať na rozhodnutie správneho súdu vo veci prieskumu zákonnosti zrušujúceho rozhodnutia a nepokračovať v procese verejného obstarávania (viď § 153 zák. č. 25/2006 Z.z.).

Logickým postupom preto žalovaný zrušil rozhodnutie žalobcu o vyhodnotení súťažných ponúk (bez ponuky vylúčeného uchádzača), ktorý nerešpektoval povinnosť uloženú zrušujúcim rozhodnutím, čím zároveň odstránil protiprávny stav, ktorého sa dožadoval vylúčený uchádzač v podaných námietkach.

13. Na základe uvedených dôvodov krajský súd žalobu podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. ako nezákonnú zamietol.

III.

Odvolanie žalobcu/ stanoviská

A)

14. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 21.11.2014 (č.l. 59) proti rozsudku krajského súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v súlade s ustanovením § 205 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. uviedol nasledujúce dôvody odvolania, a to že:

v súdnom prieskume došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 (viď § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), súdny prieskum má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.),

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (viď § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (viď § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.),

avšak bez bližšieho odôvodnenia.

15. Na prvom mieste musí Najvyšší súd zdôrazniť, že žalobca vyjadril nesúhlas s argumentáciou krajskému súdu (formuláciou: Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil najmä nasledujúcou argumentáciou) tak, ako ju následne prezentoval v časti II. odvolania.

Až v časti III. žalobca zdôraznil, že ak správny súd dotknutým rozsudkom rozhodol o nezákonnosti zrušujúceho rozhodnutia, od ktorého je preskúmané rozhodnutie závislé, nemožno v inom konaní vyvodzovať z takto vadného zrušujúceho rozhodnutia povinnosti pre žalobcu, a napokon ho dokonca sankcionovať za neuposlušnosť vadného rozhodnutia.

16. Záverom žalobca navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie a vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť napadnuté rozhodnutie a vyhovieť návrhu žalobcu. Súčasne požadoval priznať náhradu trov vo vyčíslenej výške 510,51 €.

B)

17. Zo stanoviska žalovaného z 05.12.2014 (č.l. 64) vyplýva, že nesúhlasí s argumentáciou žalobcu o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorá je stručne uvedená v časti III. odvolania.

S poukazom na ustanovenie § 250b O.s.p. zdôraznil žalovaný, že nie je možné doplniť žalobné body po zákonnej lehote na podanie žaloby. Vzhľadom na to, že predmetná lehota už žalobcovi uplynula, žalovaný vyslovil domnienku, že žaloba disponuje neodstrániteľnou vadou.

18. Ďalej žalovaný uviedol, že ak mal žalobca pochybnosti o zákonnosti zrušujúceho rozhodnutia, potom mohol a mal proti uvedenému rozhodnutiu podať v zákonnej lehote správnu žalobu a požiadať správny súd o odklad vykonateľnosti zrušujúceho rozhodnutia.

Namiesto uvedeného postupu sa však žalobca subjektívne rozhodol zrušujúce rozhodnutie nerešpektovať, čo viedlo k podaniu námietok zo strany vylúčeného uchádzača.

19. Záverom žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil.

C)

20. Zo spisu nevyplýva žiadna informácia, že by zúčastnená osoba využila svoje právo zaslať svoje vyjadrenie k odvolaniu.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po verejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

22. Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania napadnutého rozhodnutia, je právna otázka, či súvisiace rozhodnutie žalovaného (v prejednávanej veci zrušujúce rozhodnutie), ktoré bolo medzičasom krajským súdom zrušené ako nezákonné, má negatívny vplyv na preskúmané rozhodnutie.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

23. V súvislosti s hore položenou otázkou Najvyšší súd vopred avizuje, že po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných, resp. doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody) najmä vo vzťahu k hore vymedzenej právnej otázke.

24. Po preverení splnenia podmienok konania ako aj správneho vymedzenia okruhu účastníkov odvolací súd konštatuje, že základnou a jedinou odvolacou námietkou žalobcu, ktorá má súčasne naplniť odvolacie dôvody zakotvené v ustanoveniach § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ O.s.p., je argumentácia žalobcu, že ak krajský súd svojim dotknutým rozsudkom rozhodol o nezákonnosti zrušujúceho rozhodnutia, a od tohto je preskúmané rozhodnutie závislé, tak potom nie je možné v inom správnom

konaní vyvodzovať z takto vadného zrušujúceho rozhodnutia povinnosti pre žalobcu, a napokon ho dokonca sankcionovať za neuposlúchnutie vadného rozhodnutia.

25. Najvyšší súd v súvislosti s vyššie uvedenou námietkou odkazuje na cieľ správneho súdnictva (§ 244 a nasl. O.s.p.), v zmysle ktorého v správnom súdnictve súdy predovšetkým preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť konkrétne žalobou označených (dotknutých) rozhodnutí orgánov verejnej správy.

Prieskum iných, ako žalobou označených rozhodnutí orgánov verejnej správy, je v zmysle dispozičného oprávnenia žalobcu pre správny súd vylúčený, ibaže ide o prípad uvedený v § 245 ods. 1 O.s.p. (osobitné nadväzujúce rozhodnutia), čo však v prejednávanej veci nenastalo.

26. Zákondarar správnemu súdu ponechal rámcovú voľnosť pri tvorbe odôvodnenia rozsudku (§ 157 ods. 2 O.s.p.), t.j. nevytlúčil z odôvodnenia opakovať, resp. poukazovať na iné výsledky rozhodovacej činnosti, ktoré sú krajskému súdu známe z jeho úradnej (rozhodovacej) činnosti (obdobne aj § 121 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.). Takéto odôvodnenie však nezakladá právo účastníkovi bez bližšieho, aby rozšíril svoje žalobné body, ako správne namietal žalovaný s odkazom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu.

Například prostřednictvím svojej ustálenej judikatury (viď sp.zn. 1Sžr/134/2011 zo dňa 30.05.2012) Najvyšší súd vyslovil právny názor, že

„V zmysle ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. príslušný správny súd rozhodne vo veci samej tak, že žalobu zamietne, ak zistí, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Záver o súlade postupu a rozhodnutia správneho orgánu so zákonom vychádza z rozsahu a dôvodov, pre ktoré bola žaloba podaná.

Procesnému právu účastníka konania vznášať v žalobe námietky nezákonnosti voči postupu a rozhodnutiu správneho orgánu zodpovedá povinnosť správneho súdu preskúmať rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu žalobných námietok, o vznesených námietkach rozhodnúť a pokiaľ ich nepovažoval za dôvodné, vysvetliť a vyložiť, z akých dôvodov. Ak tak správny súd neurobí, zaťaží svoje rozhodnutie nielen vadami spočívajúcimi v porušení všeobecných procesných princípov - podraditeľných pod vadu konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. - ale súčasne postupuje aj v rozpore so zásadami vyjadrenými v druhej hlave, siedmom oddiele Ústavy Slovenskej republiky (predovšetkým čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd (viď nálezy sp.zn. II. ÚS 9/00, I. ÚS 35/01, I. ÚS 26/94 a IV. ÚS 156/03).“

27. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé a nepochybné, že Najvyšší súd nemôže prihliaďať na meritorne tvrdenia uvedené žalobcom po uplynutí zákonnej lehoty na podanie žaloby, a táto lehota sa nerozširuje ani začatím odvolacieho konania.

28. Uvedený záver je o to závažnejší, že momentom nadobudnutia právoplatnosti preskúmavaného rozhodnutia sa toto stáva pre jeho adresátov záväzné a žalobca ako verejný obstarávateľ, resp. obstarávateľ je v prípade revízneho výroku podľa § 139 ods. 2 alebo 3 zák. č. 25/2006 Z.z. povinný text výroku rešpektovať a uloženú povinnosť vykonať, s výnimkou prípadu odloženia vykonateľnosti rozhodnutia správnym súdom, ako správne uviedol vo svojom vyjadrení žalovaný.

V tejto súvislosti je nutné tiež vyzdvihnúť aj tú skutočnosť, že krajský súd konajúci vo veci sp.zn. 2S 179/2011 neodložil vykonateľnosť zrušujúceho rozhodnutia. Z toho vyplýva, že po jeho doručení žalobcovi uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a uplynutím lehoty uvedenej v jeho výroku nadobudlo aj účinky vykonateľnosti.

29. V zmysle subsidiárneho pôsobenia čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 9 ods. 1 zák. č. 25/2006 Z.z. je nepochybné, že aj verejný obstarávateľ, resp. obstarávateľ, hoci sa na neho Správny poriadok nevzťahuje v celom rozsahu, resp. vôbec, musí sa vo svojom konaní riadiť uvedeným zákonom vrátane účinkov rozhodnutí vydaných na základe tohto zákona.

Snaha sa im vyhnúť na základe svojho subjektívneho názoru o nezákonnosti rozhodnutia vydaného žalovaným v procese verejného obstarávania nemá žiadne podklady v právnom poriadku.

30. Na základe uvedeného sa Najvyšší súd stotožnil s právnymi názormi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným.

V.

31. Vzhľadom na hore uvedené skutkové zistenia a právne závery Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti jeho rozsudku.

32. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na úplnú náhradu trov tohto konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).